

בעזשהי"ת

קונטרס

קעמפ

חִיזוּק און עֲצוֹת ווי אַזוי אויסצוניצן ריכטיג
די זומער וואכן ווען מען געפינט זיך אין קעמפ

געשריבן דורך

ראש ישיבת תפארת התורה ברסלב

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדונינו מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורנו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד וואס האט אריינגעברענגט

זייערע הייליגע לימודים אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, כתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן בעזשהי"ת

דורך חסידי ברסלב

ירושלים עיר הקודש תובב"א

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

1415 55th Street
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

מאנסי

34 Union Rd.
Spring Valley, NY 10977
845.445.9314

היכל הקודש

כני ברק

רחוב ירושלים 2
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.662.4888

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

קעמפ

ריינע לופט

עס איז זייער אַ גוטע זאַך אַז די ישיבות און תלמוד תורה'ס פארן אַוועק אין די זומער וואכן פון שטאַט צו די בערג, דאָרט צווישן די בערג איז זייער ריין, מען קען דאָרט זייער מצליח זיין אין עבודת השם.

דער הייליגער רבי זאָגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נב), אַז עס טוט שאַטן פאַר עבודת השם ווען מען געפינט זיך אין אַ פּלאַץ וואו מענטשן לויפן נאָך תאווות עולם הזה, און מען קען ווערן מער נענטער צום אייבערשטן ווען מען געפינט זיך אין אַ פּלאַץ וואו עס זענען נישטא דאָרט מענטשן וואס טוען נאָר שיקייטן;

דערײַבער זאלסטו אויסניצן די צייט וואס דו געפינסט זיך זומער צווישן די גראז אין ביימער פאר עבודת השם, מאך זיך א סדר ווי אזוי אויסצוניצן דייע טעג צו לערנען און צו דאווענען און זיך צו שטארקן מיט גוטע חברים אין עבודת השם; דאס ערשטע זאך בעט איך דיר, פיר זיך מיט הכנעה צו דייע מגידי שיעור, און גיי נישט קעגן די תקנות הישיבה, האלט זיך צו די סדרי הישיבה און צו וואס זיי זאגן, אזוי וועסטו מצליח זיין און דו וועסט זיך איינקויפן א גוטע נאמען, דו וועסט האבן חן ביי יעדן איינעם; די מגידי שיעור און אלע בחורים וועלן דיך שטענדיג אויסרימען, דו וועסט זיין באליבט ביי אלעמען.

זיי צייטליך ביי די סדרים, זיי צייטליך ביים דאווענען, עס איז דא א שוואכקייט ביי בחורים צו פארברענען די נעכט מיט גארנישט און מיט נישט, מען גייט שלאפן טויזנט אזויגער, מען זיצט און מען שמועסט, שפעטער קען מען נישט זיין צייטליך ביים דאווענען, צייטליך ביי די סדרי הישיבה, אלעס הייבט זיך אן ביים שלאפן גיין; על כן בעט איך דיר זייער, לייג זיך צייטליך, גיי נישט שלאפן שפעט, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין גאר פרי, דו וועסט זייער מצליח זיין; די יונגע יארן זענען די שענסטע יארן פארן מענטש. די הייליגע חכמים זאגן (שבת קנד): "ינקותא כלילא דורדא", די שענסטע צייט איז די יונגע יארן; און אז מען ניצט אויס די יונגע יארן איז מען זייער מצליח אין לעבן.

גוטע מידות

געב זיך זייער אַכטונג נישט וויי צו טון און נישט טשעפּען אַ צווייטן, ספּעציעל אין די זומער וואָכן ווען מען איז אַוועק פון שטוב, מען איז מיט חברים בייטאג און ביינאכט - דאָרף מען מער אַכטונג געבן נישט וויי צו טון אַנדערע בחורים, און אז אין דיין שלאָף צימער האט מען אַריינגעלייגט אַ בחור וואס איז נישט אזוי קלוג ווי דיר, אַ בחור וואס מאַכט נערוועז וכו' - זאַלסטו זיך זייער אַכטונג געבן נישט צו טון זאכן וואס דו וועסט דאָרפן באַצאלן אַ טייערע פּרייז פּרייז בּמשך דעם לעבן, זאַלסט חס ושלום נישט טון זאכן וואס וועט אים פאַרשעמען.

די הייליגע חכמים זאָגן (סוטה י:), ענדערש זאל מען זיין גרייט צו ווערן פאַרברענט אין אַ קאלעך אויוון ווי פאַרשעמען אַ חבר; ווייל פאַרשעמען אַ חבר איז אַ געפּערליכע זאך, מען באַצאלט אַ טייערע פּרייז אויף דעם; אַז דו קענסט ערלעדדיגן איידעלערהייט מיט די מנהל, מגידי שיעור און משגיחים אַז מען זאל אַרום טוישן די בעטן וכדומה - קענסטו דאס טון, אָבער חס ושלום אַרויסשטעלן אַ בחור פון שטוב, אָדער מאַכן שפּיצלעך, ווייל אויב מען טשעפּעט אַ צווייטן - ווערט מען געשטראַפּט השם ישמרינו.

וויסן זאַלסטו, ווי אזוי מען פּירט זיך מיט אַנדערע - אזוי

פֿירט מען זיך פון הימל מיטן מענטש. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (סוטה ח): "במדה שאדם מודד, בה מודדין לו"; ביי די זאך זעט מען אפן די השגחה, און אפילו דער אייבערשטער פֿירט די וועלט בהסתרה, מען זעט זאכן פארקערט, אבער ביי די זאך זעט מען קלאר און אפן: אז "אית דין ואית דיין", און דער וואס רודפ'ט א צווייטן נעמט נישט לאנג ביז מען ווערט געשטראפט השם ישמרנו, בכן בעט איד דיר מיין ליבער זון, מיין הארציגער תלמיד, טשעפע נישט קיינעם, טו נישט ווי קיינעם, און אז איינער האט די זאך פון זיך נישט אויפֿוועקן ביינאכט וכו', און עס פאסירט וכו', ער שלאפט טיף, ער שפֿירט נישט ווען ער דארף ארויס גיין וכו' - זאלסטו חס ושלום נישט פארגיסן יענעמ'ס בלוט, די הייליגע חכמים זאגן (שבת לא): "דעלך סני, לחברך לא תעביד", וואס דו האסט אליינס פיינט, טו נישט פאר דיין חבר; זאלסט טראכטן אזוי ווי עס וואלט ווען געווען מיט דיר אדער מיט דיין'ס א קינד, טו אלעס אז יענער זאל נישט פארשעמט ווערן.

אהיים רופן

די גאנצע צייט וואס דו ביסט אין 'קעמפ' זאלסטו נישט פארגעסן פון דייע עלטערן, געדענק אהיים צו רופן יעדן טאג, געדענק פון דייע טייערע עלטערן, זיי צו מאכן א נחת רוח; דערצייל זיי גוטע זאכן, מאך פרייליך דייע עלטערן; מיט דעם

וועסטו פרייליך מאכן די שכינה הקדושה. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (קידושין ל): "השנה הכתוב כבוד אב ואם לכבוד המקום", אז מען איז מכבד די עלטערן - איז מען מכבד דעם אייבערשטן, און אז מען מאכט פרייליך די עלטערן - מאכט מען פרייליך די שכינה, עס גייט אינאיינעם.

קענסט בעטן דינע עלטערן זיי זאלן דיר באזארגן מיט די זאכן וואס דו דארפסט האבן אין 'קעמפ', דיר שיקן וועש, עסן, וכדומה, אבער זיי געווארנט די וועג ווי אזוי דו רעדסט צו זיי; צו עלטערן דארף מען רעדן זייער איידל און שיינ, פֿרעג זיי איידעלערהייט אויב זיי קענען דיר העלפן מיט וואס דו דארפסט; עס פעלט דיר א העמד, א הויזן, א בעקיטשע וכו', אבער חס ושלום קומען מיט טענות: 'היתכן האסט מיר נישט געמאכט?' 'היתכן האסט מיר נישט געשיקט?' 'היתכן האסט מיר נישט געקויפט?' דאס איז א פגם אין כיבוד אב ואם, דאס איז נישט קיין דרך ארץ; אויף א גאנץ יאר ווען דו דארפסט עפעס האבן, דו דארפסט אז דינע עלטערן זאלן דיר העלפן, זיי זאלן דיר ערלעדדיגן זאכן - דארף מען זייער אכטונג געבן ווי אזוי מען בעט און ווי אזוי מען פארלאנגט, מען זאל נישט פוגען זיין אין זייער כבוד; נעם אריין אין דיר אז קיינער קומט דיר גארנישט, דינע עלטערן קומען דיר גארנישט; אלעס וואס זיי טוען פאר דיר, אלעס וואס זיי זארגן פאר דיר - איז א מתנה; אזוי וועסטו רעדן צו זיי ווי מען רעדט צו די העכסטע און חשובסטע פון די וועלט.

אויף זאלסטו יעדן ערב שבת רופן דיינע זיידעס און באפעס, די מצוה פון מכבד זיין עלטערן נעמט אויף אריין זיידעס און באפעס, און ווען דו קענסט נאר דורכן יאר ארויפגיין צו א זיידע, צו א באפע - זאלסטו גיין צו זיי, און אז דיין זיידע זאגט דיר מוסר ווי אזוי זיך צו פירן - זאלסטו נישט ווערן באליידיגט, און אז די באפע זאגט, שרייט און קוויטשעט - זאלסטו זיך נישט אונטער לאכן, זאלסט וויסן אז מען געבט זיך איין דריי און מיר וועלן זיין די זיידעס פון שטאט. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוה"ר"ו חלק ב, סימן סא), די גאנצע לעבן איז ווי א פערטל שעה; עס איז נישט שיין ווי אייניקלעך פירן זיך צו די עלטערע דור, מען לאכט זיך אונטער און מען שפעט פון זיי, אין אפאר מינוט זענען מיר די זיידעס, און ווער וועט קוקן אויף אונז? ווער וועט רעדן מיט אונז? אז מיר וועלן זיך פירן מיט דרך ארץ צו אונזערע זיידעס, אונזערע קינדער וועלן זען ווי אזוי מיר רעדן מיט אונזערע זיידעס, מיט אונזערע עלטערן - וועלן זיי אונז מכבד זיין, און אז נישט - וועט מען אונז אריינארפן אין א מושב זקנים, קיינער וועט נישט קוקן אויף אונז.

אז דיין זיידע זאגט דיר, די באפע זאגט דיר, און כל שכן אז דיין טאטע זאגט דיר מוסר, דיין מאמע זאגט דיר מוסר - זאלסטו דאס אננעמען און זיך פרייען אז דו האסט ערליכע עלטערן וואס זארגן פאר דיר. שלמה המלך, ווען זיין מאמע

האט אים געשטראפֿט, זי האט אים גע'מוסר'ט - האט ער געזינגען פאר איר דעם קאפיטל: 'אשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא', ער האט געדאנקט און געלויבט דעם אייבערשטן פאר די טייערע מאמע וואס זאגט אים וואס איז ריכטיג, ווי אזוי זיך צו פירן; דעריבער יעצט אין 'קעמפ' ווען מען איז אנוועק פון שטוב - דארף מען געדענקען אז מען האט א שטוב, מען האט עלטערן, מען דארף געדענקען פון וואו מען שטאמט.

קנה לך חבר

דאס זיין אין 'קעמפ' האט זייער גרויסע מעלות פאר עבודת השם, מען איז אנוועק פון די שטאט, מען איז אנוועק פון די גוי'אישע גאסן, מען קען אין 'קעמפ' זיך אויפהייבן אין עבודת השם; זאלסטו זיך חבר'ן מיט גוטע חברים וואס דינען דעם אייבערשטן בתמימות ופשיטות, חברים וואס האבן יראת שמים, חברים וואס שטעלן זיך צו צום סדר הישיבה און צו די תקנות וואס מען מאכט אין 'קעמפ', ווייל אויך אין 'קעמפ' דארף מען האבן יראת שמים, און אז איינער אין דיין שטוב האט מיטגעברענגט א פלי וואס מען קען זען ווידיאוס - זאלסטו זיך האלטן שטארק נישט צו קוקן קיין ווידיאוס, און אפילו בחורים זאגן דיר: "זיי נישט קיין פרומער, מאך זיך נישט נאריש, די זאכן מעג מען קוקן, די זאכן זענען נישט קיין פראבלעם" - זאלסטו זיך מיט חכמה ארויסדרייען, זאלסט נישט ברעכן דיין

גָּדַר וואס דו האָסט גענומען אויף דיר נישט צו קוקן; אויף ווען דו הערסט חברים רעדן פון זאכן וואס זיי האבן געזען, און עס זעט דיר אויס זייער אינטערעסאנט און דו שפּירסט זיך ווי אַ נאר אַז דו ווייסט נישט פון די זאכן, דו האָסט נישט וואס מיט צו רעדן - געדענק וואס די הייליגע חכמים זאגן (ערוי"ת ה, ו), ענדערש זאל מען אויסקוקן ווי אַ שוטה - ווי איידער זיין איין סעקונדע אַ רשע, און בלייב שטארק מיט דיין גוטע גדר פון נישט קוקן; ווייל אַז מען הייבט אָן קוקן ווידיאוס - האָט דאָס נישט קיין אפּשטעל, מען קומט צו קוקן די ערגסטע זאכן, די שלש חמורות: עבודה זרה, גלוי עריות און שפיכת דמים.

וויסן זאלסטו, דער יצר הרע אַרבעט מיט חכמה, און ווען ער וויל פאַרכאַפן אַ יונגע ריינע בחור וועט ער נישט אָנהייבן מיטן אים ווייזן שלעכטע זאכן, ער וועט אָנהייבן מיט אידישע קליפּס, מיט דזשאַוקס, מיט ערווערטייזמענטס, און אזוי צוביסלעך ווערט מען צוגעוואוינט צו קוקן, און מיט די צייט הייבט מען אָן קוקן נייעס, מען איז זיך מורה היתר צו קוקן ווי פרויען רעדן, און אזוי הייבט מען אָן קוקן גוי'אישע ווידיאוס און מאַוויס, און מען פאַלט אַריין אין קוקן עבירות השם ישמרינו.

אויף די אידישע זאכן פאַר זיך זענען אַ ספּנה צו קוקן, ווייל ליידער זענען דאָ היינט היימישע אידן וואס רופן זיך חסידים,

מיט שטריימל און בעקייטשע, וואס מאכן אלע סארט ליצנות פון ערליכע אידן, זיי מאכן ליצנות פון מצוות און פון מנהגים; עמטליך איז עס נישט קעגן אידישקייט, עמטליך איז עס פאר עדווערטייזמענט און אונטערטעניגמענט, אבער עס ליגט אין דעם א גיפט; ווען מען קוקט די זאכן ווערט מען קאלט צו מצוות, מען ווערט קאלט צו טון די הייליגע מנהגים; פון דעם דארף מען זיך זייער היטן. ווייל דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות ליצנות, סימן ה): "על ידי ליצנות אין לו חכמה", ליצנות פארטרייבט די יראת שמים; על כן בעט איהו דיר זייער, דריי זיך ארויס מיט חכמה פון די בחורים, זיך אויף אין ישיבה ערליכע בחורים וואס האבן תמימות, מיט זיי זאלסטו פארברענגען, מיט זיי זאלסטו שמועסן; אזוי וועסטו זוכה זיין צו קונה זיין אסאך יראת שמים, דו וועסט אויסניצן די זומער וואכן מיט קדושה וטהרה.

זיין אין 'קעמפ' האט זייער גרויסע מעלות; דאס זיין אנוועק פון שטאט, דאס זיין אנוועק פון די גאס - איז זייער א גרויסע מעלה, אבער מען דארף אכטונג געבן נישט צו טוישן די וועג ווי אזוי מען האט געזען ביי די עלטערן, אז מען זעט די חברים פירן זיך אנדערש ווי מען פירט זיך אינדערהיים, דארף מען זיך האלטן שטארק, בלייבן מיט די גוטע וועג ווי אזוי די עלטערן פירן זיך; אין 'קעמפ' קומען בחורים פון אלע סארט שטיבער, און מען דארף טאקע זיך פירן צו אלעמען שיינ, יעדן מקרב

זיין, יעדן באגריסן, אבער מען דארף אכטונג געבן נישט אונעק צו ווארפן די וועג ווי אזוי די עלטערן פירן זיך, נישט נאכמאכן די חסרונות וואס זיי ברענגען מיט פון שטוב.

צווישן די ביימער

ליבער ברודער, זע אויסצוניצן די צייט אין 'קעמפ' צווישן די ביימער און די גראז, מאך זיך א פלאץ צווישן די ביימער; נעם א טיש, א בענקל און א שטענדער און דארט זאלסטו אויסניצן דייע פרייע צייט מיט לערנען און דאווענען, מאך זיך א קביעות צו זאגן יעדן טאג דעם 'יום תהלים' און ענדיגן יעדע וואך ספר תהלים, בעט זיך אויס פאר א שידוך און פאר ערליכע דורות.

היינטיגע טעג ווען די נסיונות זענען אזוי שטארק, פון די שענסטע שטיבער זעט מען ווי עס פאלן נעבעך אונעק קינדער, עס איז ממש וואס דער נביא קלאגט (ירמיה ט, ס): "כי עלה מות בחלונינו, בא בארמנותינו, להכרית עולל מחוץ, בחורים מרחבות", אידישע קינדער ווערן פארקאפט - דארף מען זייער אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף ערליכע דורות; הינטערן בוים זאלסטו זיצן מיטן תהלים און זינגען די קאפיטלעך תהלים, די פסוקי תהלים - מיט א געשמאק, און דו זאלסט אריינפלעכטן צווישן די פסוקים דייע אייגענע תפלות, זאלסט בעטן דעם אייבערשטן:

"הייליגער באשעפער איך וויל שוין אזוי שטארק חתונה
 האבן, שיק מיר שוין מיין שידוך, איך קום נאך א יאר און נאך
 א יאר אין קעמפ, איך בין געווען זיכער פאר יאר אז איך וועל
 נישט דארפן קומען די יאר נאכאמאל אין קעמפ, איך וועל שוין
 זיין חתונה געהאט בקדושה ובטהרה, דיך קענען דינען מיט ריינע
 מוחין, לערנען תורה בטהרה. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן
 (פסחים קיב): "מצוה וגוף טהור", ווי אזוי קען מען לערנען תורה
 מיט קדושה וטהרה? "נושא אשה ולו בנים", אז מען האט חתונה;
 אןא ה' רחם עלי, איך בעט דיר אייבערשטער האב רחמנות אויף
 מיר, ברענג מיר מיין שידוך"; און לייג אריין דינען אייגענע
 ווערטער, תפלות ותחנונים צום אייבערשטן, ווייל מיר האבן
 נישט קיין השגה אין דאס גרויסקייט פון התבודדות ותפלה,
 עס זענען דא מלאכים וואס נעמען די תפלות און מאכן דערפון
 הערליכע קרוינען פארן אייבערשטן. חכמינו זכרונם לברכה
 זאגן (תגינה יג; זוהר בשלח נח), עס איז דא א מלאך סנדלפון, א
 ריזיגער מלאך, פון די ערד ביזן הימל, "וקושר כתרים", ער
 מאכט שיינע קרוינען, "מצלותהון ישראל", פון די תפלות פון
 אידישע קינדער, די תפלות גייען ארויף ביזן אייבערשטן.

אויך זאלסטו זיך מאכן א קביעות צו גיין א שפאציר (נאר דארט
 וואו די קעמפ ערלויבט) - מיטן אייבערשטן, זאלסט זיך אויסרעדן
 דיין הארץ צו אים אויף דיין אייגענע שפראך, דערצייל אים
 אלעס וואס איז אריבער אויף דיר און אלעס וואס גייט אריבער,

טייל איין די שמועס אין דריי; הייב אן מיט 'תודה והודאה', דאנקען און לויבן; דאנק דעם אייבערשטן פאר אלע גוטע זאכן וואס ער טוט מיט דיר, אז דו ביסט געזונט, נאכדעם זאלסטו זיך מתוודה זיין צום אייבערשטן, דערצייל אים וואס דו ביסט אריבער, וואס דו האסט געזינדיגט, זאג דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך האב חרטה, איך זאג צו אז איך גיי עס מער נישט טון", און זאלסט בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיך מקרב זיין צו אים, ער זאל רחמנות האבן אויף דיר אז די לעבן זאל דיר נישט אריבערגיין מיט נארישקייטן.

די עבודה פון שמועסן און בעטן דעם אייבערשטן האבן אלע צדיקים געטון, דאס האט זיי געברענגט צו ווערן אזוי גרויס, אזוי הייליג, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוה"ר"ו חלק ב, סימן כה; ק), ער האט געהערט פון אסאך צדיקים אז זיי זענען צוגעקומען צו זייערע גרויסע מדריגות נאר דורך התבודדות ותפלה, דורך זיך אויסשמועסן דאס הארץ מיטן אייבערשטן, און דער רבי האט געזאגט אז מען קען נישט זיין קיין ערליכער איד אן התבודדות, דאס איז די עפענונג אריין צו קומען צו די קדושה.

סדר הלימוד

מאך זיך א סדר הלימוד וואס דו וועסט לערנען אין זיין

פֿרײַע צײַט, ןױל אין 'קעמפ' איז דאָ מער צײַט ןױ אַ גאַנץ יאַר אין שְׂטאַט, און אז מען ניצט אויס די צײַט קען מען זײַער אַסאַך אַנקומען.

מאָך זײַ אַ סדר צו לערנען אײַגענע לימודים, דאָס הײַסט אויסער די סדר ןױס איז דאָ אין ישיבָה; די שיעור גמרא און די שיעור הלכה וכו' - זאַלסטו אין די פֿרײַע צײַטן לערנען אײַגענע שיעורים. מאָך זײַ אַ שיעור אין משניות; הײב אָן מסכת ברכות, לערן אַ פֿרק נאָך אַ פֿרק, ביז דו ןױעסט ענדיגן מסכת ברכות און הײב אָן מסכת פֿאה, און אזוי ןױיטער - ביז דו ןױעסט ענדיגן סדר זרעים, און אפילו דו פֿאַרשטייסט נאָכנישט ןױס דו לערנסט - זאַלסטו זײַ נישט מבבל פון דעם, נאר ןױיטער לערנען און גײן צו סדר מועד; הײב אָן מסכת שבת, און ןױען דו ענדיגסט מסכת שבת זאַלסטו גײן צו מסכת עירובין, און אזוי ןױיטער ביז דו ענדיגסט סדר מועד.

אין אָנהײב ןױעסטו נישט פֿאַרשטיין ןױס דו לערנסט, דײן קאפּ ןױעט אַןועק פֿליען, אָבער דורך אַסאַך לערנען תורה בױט זײַ די מח צוריק אױף, עס ןױערט צוריק שטאַרק - ביז מען איז זוכה צו קענען פֿאַרשטיין די הײליגע תורה.

גײ נישט טײף אין ןױאַלד, זיכער נישט אױב אַ צןױיטער ןױל דײַ אײַנרעדן צו גײן ערגעץ אין אַ פֿאַהאַלטענע פֿלאַץ;

זאלסט זיך אַכטונג געבן. מיט אַ חבֿר זאלסטו זיך דרייען נאר אין די עפֿנטליכקייט וואו מענטשן זעען, זאלסט בשום אַין אופֿן גיין טיף אין וואלד אדער אין אַ ליידיגע בודקע וכו', און חס ושלום, אויב אַ חבֿר וויל דיך צורעדן צו טון אַן עבֿירה - זאלסט דערצײלן דיינע עלטערן, זאלסט זיך נישט שעמען, זיי אפֿן מיט דיינע עלטערן, זיי אפֿן מיט דיינע מגידי שיעור. זוף אויף צווישן די איינגעשטעלטע אַן ערליכער איד וואס וועט אַכטונג געבן אויף דיר, און אויב איינער קומט צו דיר אין באַנק שטילערהייט ביינאכט ווען אַלע שלאפֿן שוין און וויל דיך אַגרידן... זאלסטו שרייען: "געוואלד...! ראטעוועט...!" האב נישט פֿון קיינעם מורא, ווייל אין 'קעמפ' קען מען טאקע זייער מצליח זיין אין עבודת השם, אבער פֿון די אנדערע זייט קען מען חס וחסלילה טון נישט גוטע זאכן מיט אַ חבֿר, וואס די גאנצע לעבן ווערט פֿארדרייט, מען קען נישט לעבן מער, און שפּעטער ווען מען האט חתונה מוטשעט מען זיך מיט שלום בית השם ישמרינו.

די סדרי הישיבה זאלסטו מיטהאלטן, זאלסט נישט זיין קיין אויבער חכם און מאכן פֿארקערט. אז מען דארף אריין גיין צום שיעור - זאלסטו אריין גיין צום שיעור, נישט דעמאלט מאכן אנדערע זאכן, זיי נישט פֿון די בחורים וואס טוען אלעס פֿארקערט; ווען די סדר איז דאווענען - דעמאלט לערנען זיי, און ווען מען דארף לערנען - מאכן זיי מגינים אין וואלד וכו',

דו זאלסט זיך האלטן מיט די סדרים הישיבה, און אין די פרייע צייט זאלסטו לערנען בהתמדה רבה שיעורים אין כל התורה כולה; און אויסער די שיעור משניות זאלסטו זיך מאכן א שיעור אין ש"ס. עס איז מעגליך פאר דיר צו אנהייבן ש"ס און עס ענדיגן אין די צען וואכן פון 'קעמפ'; מען רעדט פון דורך זאגן ש"ס, אז דו וועסט יעדן טאג זאגן אסאך בלעטער גמרא - קענסטו ענדיגן גאנץ ש"ס, און אז מען זאגט גמרא - הייבט מען אן צופיסלעך צו פארשטיין, און אז מען לערנט ווייטער אזוי, מען שטעלט זיך נישט אפ, מען הייבט אן נאכאמאל ש"ס און נאכאמאל ש"ס - איז מען זוכה אז די קאפ עפנט זיך, מען הייבט אן פארשטיין וואס מען לערנט, און מען הייבט אן שפירן א זיסקייט אין די הייליגע תורה.

שלאפן גיין

ווען עס קומט די צייט צו גיין שלאפן זאלסטו גיין שלאפן מיט יראת שמים, נעם אין בעט מעשה ביכלעך פון סיפורי צדיקים; אז מען שלאפט איין מיט מעשיות פון צדיקים - איז די שלאף א הייליגע שלאף, מען שלאפט מיט שמירה, און ליין קריאת שמע שעל המיטה; דער יצר הרע פארלייגט זיך זייער מען זאל מזלזל זיין אין קריאת שמע שעל המיטה, ווייל דאס הרגעט אים. אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (ברכות ה.): "כל הקורא קריאת שמע על מטתו, מזיקין בדיליו הימנו", דער

וואס ליינט קריאת שְׁמַע פֿאר ער לייגט זיך שְׁלֹאפֿן - גייען אלע מזיקים אָוועק פֿון אים; דער יצור הָרַע, דער מלאך הַמְזִיק - ווערט אויס דורך קריאת שְׁמַע שְׁעַל הַמִּטָּה, ער האט מורא פֿון דעם. נאך זאגן די הייליגע חֲכָמִים (שם): "כֹּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ כְּאִילוֹ אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ", ווער עס ליינט קריאת שְׁמַע פֿארן גיין שְׁלֹאפֿן - איז אזוי ווי ער האלט אַ מעסער וואס איז שאַרף פֿון ביידע זייטן, און אזוי הַרְגָ'עט ער אויס אלע מזיקים, און נאך זאגן די הייליגע חֲכָמִים (ברכות ה:), רבא האט געזאגט פֿאר זיינע קינדער: "אל תִּשְׁבוּ עַל מִטָּת אֲרַמִית", איר זאלט נישט שְׁלֹאפֿן אין א גוי'אישע בעט, זאגט די גמרא עטְלִיכֶע פֿשְׁטִים וואס דאס מיינט, דער ערשטער פֿשֶׁט איז: "לא תִּגְנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע", ער האט זיי אָנגעזאגט זיי זאלן נישט גיין שְׁלֹאפֿן אָן ליינען קריאת שְׁמַע; זעט מען פֿון דעם ווי חשוב עס איז ווען מען ליינט קריאת שְׁמַע פֿאר מען לייגט זיך שְׁלֹאפֿן.

זאג דעם: "רבִּבְנוֹ שֶׁל עוֹלָם הָרִינוּ מוֹחֵל", זיי מוחל יעדן איינעם. דער הייליגער זוהר דערציילט (פרשת מקץ, דף רא:), אז דער הייליגער תנא רבי אבא איז אמאל געזיצן ביים אריינגאנג פֿון די שטאט לוד, ער האט געזען איינעם אַנקומען זייער אַפֿגעמאטערט, דער איד האט זיך אַראַפֿגעזעצט זיך אַפֿצורוען און ער האט איינגעדרימלט. ווען דער איד איז דארט געשלאפֿן באַמערקט רבי אבא ווי א שְׁלֹאנֵג קריכט צום מענטש און

איידער דער שלאנג האט געקענט אַנקומען צום מענטש - איז אַראַפּגעפּאַלן אַ צווייג אויף אים און אזוי איז די שלאנג גע'הרג'עט געווארן.

ווען דער איד האט זיך אויפגעוועקט און געזען די טויטע שלאנג האט ער זיך אויפגעשטעלט און זיך אַוועק געריקט פון זיין פּלאַץ וואו ער איז געשלאפן, און פינקט אַ סעקונדע דערויף איז אַראַפּגעפּאַלן די גאַנצע שטיקל ערד וואו ער איז פריער דארט געשלאפן, איז רבי אבא צוגעגאנגען צו אים און געפרעגט: "זאגט מיר, ווער זענט איר און וואס זענען איינער מעשים אז דער אייבערשטער האט מיט אייך געטון צוויי גרויסע נסים?" זאגט דער איד: "נישטא קיין מענטש אויף די וועלט וואס האט מיר געטון עפעס שלעכט וואס איך זאל אים נישט מוחל זיין און אים איבערבעטן, און אויב בין איך נישט מצליח צו טרעפן דעם מענטש וואס האט מיר געטון שלעכטס - בין איך נישט אריין אין בעט שלאפן ביינאכט איידער איך האב אים מוחל געווען", האט רבי אבא געוויינט און געזאגט: "יעצט זע איך אז דו ביסט ווערד אז דער אייבערשטער האט געטון מיט דיר נסים".

נאכן מוחל זיין אלעמען, זאלסטו ליינען קריאת שמע און זיך מתוודה זיין. לייך קריאת שמע של אריז"ל, עס נעמט נישט לאנג צו ליינען קריאת שמע של האריז"ל, די דריי פרשיות פון

קריאת שמע, און זיך מתודה זיין אויף אלעס וואס מען האט פֿוגם געווען. דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב): ווען א מענטש ליינט קריאת שמע ביינאכט פאר ער גייט שלאפן און ער איז זיך מתודה - "אינו זו משם עד שמוחלין לו", איז מען אים מוחל אויף אלע זיינע עבירות.

גרייט זיך אן נעגל וואסער איידער דו גייסט שלאפן, מען קען זען א סימן אויף איינעם אויב ער האט יראת שמים, אויב ער גרייט אן נעגל וואסער. און גיי שלאפן איידל, טו זיך איבער די נאכט קליידער איידל, מיט יראת שמים - וועט די שלאף זיין א הייליגע שלאף מיט הייליגע חלומות, און די טאג וועט זיך אנהייבן מיט גרויס שמחה, וועסט זייער מצליח זיין אין עבודת השם.

תם ונשלם שבת לא-ל בורא עולם